

Sygn. akt VIII Pz 135/18

POSTANOWIENIE

Dnia 4 stycznia 2019 r.

Sąd Okręgowy w G. VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Grażyna Łazowska (spr.)

Sędziowie: SSO Jolanta Łanowy – Klimek

SSR del. Magdalena Kimel

po rozpoznaniu w dniu 4 stycznia 2019r. w G.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy E. K.

przeciwko Piekarni (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w T.

o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych, wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy wskutek choroby, ekwiwalent za odzież roboczą, ekwiwalent za niewykorzystany urlop wypoczynkowy

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienie zawarte w pkt. 3 wyroku Sądu Rejonowego w G. z dnia 12 lipca 2018r, sygn. akt VI P 423/15

postanawia

uchylić zaskarżone postanowienie w całości i sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w G. pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

(-) SSO Jolanta Łanowy – Klimek (-) SSO Grażyna Łazowska (spr.) (-) SSR del. Magdalena Kimel

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. VIII Pz 135/18

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 12 lipca 2018r. Sąd Rejonowy w G. umorzył postępowanie w zakresie roszczenia o odprawę rentową, oddalił powództwo w pozostałym zakresie i zasądził od powoda na rzecz pozwanej 900zł. tytułem zwrotu części kosztów zastępstwa procesowego. Jako podstawę rozstrzygnięcia o kosztach Sąd I instancji powołał art. 102 kpc oraz przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm. – w treści obowiązującej na dzień wniesienia pozwu).

Pozwana w zażaleniu na postanowienie w przedmiocie kosztów zastępstwa procesowego zarzuciła naruszenie art. 98 § 3 kpc w związku z związku § 11 ust. 1 pkt 2 i § 6 pkt 5 ww. rozporządzenia Rady Ministrów, i wniosła o przyznanie jej kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 3600zł. W uzasadnieniu wskazała, że z uwagi na wartość przedmiotu sporu – ponad 10 000zł. – zgodnie z przywołanymi zapisami rozporządzenia stawka minimalna pełnomocnika wynosi

3600zł. Pozwana podniosła, że Sąd I instancji w uzasadnieniu nie wskazał przyczyn zmniejszenia zasądzonych na jej rzecz kosztów zastępstwa procesowego.

Powód wniósł o oddalenie zażalenia i zasądzenie kosztów postępowania, uznając rozstrzygnięcie Sądu I instancji za prawidłowe. Nadto wskazał, że ewentualnie należne pozwanej koszty zastępstwa wynoszą 1200zł.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej okazało się skuteczne.

Zgodnie z art. 361 k.p.c. do uzasadnienia postanowienia o kosztach procesu stosuje się odpowiednio art. 328 § 2 k.p.c., a zatem uzasadnienie skarżonego postanowienia powinno zawierać przytoczenie przepisów prawa stanowiących podstawę rozstrzygnięcia oraz wyjaśnienie dlaczego w indywidualnej sprawie mają zastosowanie powołane przepisy. Konieczność spełnienia powyższych wymagań wynika z tego, że zarówno strony, jak i sąd rozpoznający zażalenie na orzeczenie o kosztach procesu, by móc ocenić prawidłowość rozstrzygnięcia, powinien wiedzieć jakimi zasadami kierował się sąd orzekający w tym przedmiocie (vide postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 października 2013 r. III CZ 30/13, LEX nr 1413551). Uzasadnienie ograniczone, jedynie do przytoczenia podstawy prawnej, bez przedstawienia motywów rozstrzygnięcia nie spełnia wymagania przewidzianego w art. 328 § 2 kpc w zw. z art. 361 kpc i uniemożliwia przeprowadzenie kontroli instancyjnej. Rolą Sądu drugiej instancji nie jest poszukiwanie motywów orzeczenia o kosztach procesu, niezbędnych do oceny zasadności zażalenia

W rozpoznawanej sprawie, Sąd Rejonowy jako podstawę prawną rozstrzygnięcia o kosztach powołał art. 102 kpc oraz przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r., jednakże w żaden sposób nie uzasadnił swojego stanowiska, co skutkuje koniecznością uchylecia skarżonego postanowienia.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy w zakresie kosztów postępowania, Sąd I instancji weźmie pod uwagę, że przepis art. 102 kpc dotyczy tylko wypadków szczególnie uzasadnionych,. Wystąpienie takiego wypadku wymaga poczynienia ustaleń przez sąd orzekający oraz rozważenia interesów obydwu stron procesu. W orzecznictwie sądowym i piśmiennictwie utrzymała się wykładnia, zgodnie z którą zastosowanie przez sąd art. 102 kpc powinno być oceniane z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego w całokształcie okoliczności, które uzasadniają odstępstwo od podstawowych zasad decydujących o rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów procesu. Do kręgu tych okoliczności należy zaliczyć zarówno fakty związane, jak również niezwiązane z przebiegiem procesu, (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z 14 stycznia 1974 r., sygn. akt II CZ 223/73, nie publ.). Do pierwszych zaliczane są między innymi: podstawa oddalenia żądania, zgodność zamiarów stron w sprawach dotyczących stosunku prawnego, który może być ukształtowany tylko wyrokiem, szczególna zawilóść lub precedensowy charakter sprawy albo subiektywne przekonanie powoda co do zasadności zgłoszonego roszczenia - trudne do zweryfikowania a limine, a ponadto sposób prowadzenia procesu przez stronę przegrywającą albo niesumienne lub oczywiście niewłaściwe postępowanie strony wygrywającej, która w ten sposób wywołała proces i koszty połączone z jego prowadzeniem. Zalicza się do nich także okoliczność, że rozstrzygnięcie sprawy nastąpiło na podstawie faktów ustalonych na podstawie dowodów dopuszczonych przez sąd z urzędu, jak również niewspółmierność wysokości kosztów pomocy prawnej poniesionych przez stronę wygrywającą proces do stopnia zawilóści sprawy i nakładu pracy pełnomocnika. Drugą grupę okoliczności wyznacza sytuacja majątkowa i życiowa strony (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 czerwca 2011 r., II UZ 19/11, LEX nr 1068050 i uzasadnienie postanowienia Trybunału K. dnia 17 października 2007 r., P 29/07, OTK-A 2007, Nr 9, poz. 116 oraz powołane tam orzecznictwo).

A zatem rzeczą Sądu Rejonowego będzie przy ponownym rozstrzygnięciu o kosztach procesu dokonanie ustaleń w wyżej wymienionym zakresie, w tym wyjaśnienie sytuacji majątkowego powoda, a następnie rozważenie czy i w jakim zakresie istnieją podstawy do odstąpienia od obciążania go tymi kosztami.

W tym stanie rzeczy, w oparciu o przytoczone przepisy prawa oraz art. 397§ 1, §1¹ w związku art. 386 § 4 kpc Sąd drugiej instancji orzekł jak w sentencji.

(-) SSO Jolanta Łanowy – Klimek (-) SSO Grażyna Łazowska (spr.) (-) SSR del. Magdalena Kimel

Sędzia Przewodniczący Sędzia